

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Montserrat, un referent mil·lenari

En el clima joïós del temps pasqual, al bell mig de la primavera, aquesta setmana la sagrada litúrgia ens ha convidat a celebrar la festa dels dos patrons de Catalunya: sant Jordi, patró secundari i la Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya. Ahir vaig tenir la joia de presidir la celebració de l'Eucaristia, amb motiu de la solemnitat de la Mare de Déu al monestir de Montserrat, acompanyat del Pare Abat, de la comunitat de monjos i de milers de pelegrins.

La festa de la Mare de Déu de Montserrat se celebrava, com totes les marededeus trobades, el 8 de setembre, que és quan celebrem la festa del naixement de Maria. L'any 1881, quan el papa Lleó XIII la va declarar «patrona de tot el principat de Catalunya», es va demanar que tingués també una festa pròpia. L'any 1914 es va decidir que el dia de la celebració de la nostra patrona fos el 27 d'abril. Des de llavors, any rere any, preguem des del cor a la nostra patrona amb els entranyables versos de mossèn Jacint Verdaguer: «Rosa d'abril, morena de la serra, de Montserrat estel, il·lumineu la catalana terra, guieu-nos cap al cel».

Aquest any, a més, tenim una notícia molt significativa: el proper 8 de setembre arrencarà formalment la celebració del mil·lenari del monestir de Montserrat. En un temps en què aparentment tot és fugisser, és providencial aquesta efemèride que ens recorda la importància d'edificar la nostra vida sobre la roca que és Crist.

El Pare Abat del monestir, Manel Gasch i Hurios, en una de les seves primeres declaracions com a abat, fetes a la revista *Serra d'Or* (n. 748) es va referir al Mil·lenari i a la preparació de la seva celebració. La comunitat de Montserrat fa anys que treballa en la preparació d'aquest esdeveniment històric amb la voluntat d'ajudar-nos a viure'l amb tota la intensitat, deixant que toqui els nostres cors i les nostres ànimes.

El Pare Abat en relació amb el projecte del Mil·lenari ha destacat la importància de l'evangelització. Així mateix, posa de relleu que Montserrat és una presència de vida monàstica enmig del món, una presència de Jesucrist i de la Mare de Déu.

Aquest mil·lenari és una oportunitat per reafirmar els valors del monestir de Montserrat. En aquest sentit, faig meus els anhels del Pare Abat sobre el servei i la missió del santuari de Montserrat a la nostra societat, quan diu: «A mi m'agradaria que

FOTO: CATEDRAL DE BARCELONA

fóssim un referent cristià, un referent vàlid amb un missatge de Jesucrist i de l'Evangeli, que dona felicitat i que construeix la societat».

Benvolguts germans i germanes, ja veieu que no ens falten motius de pregària ni d'acció de gràcies.

Aquest diumenge, demanem a santa Maria, Mare de Déu, sota l'advocació de Montserrat, que ens ajudi a fer el bé, a anunciar Jesucrist i el seu Evangeli, a potenciar la comunió i a pregar junts per la tan desitjada pau al món.

ENTREVISTA

Seguint sant Francesc

ÒSCAR BERNAUS

L'estada a l'hostatgeria del convent de caputxins d'Arenys de Mar, l'any 2014, en un moment de crisi personal, va marcar el futur d'Òscar Bernaus. Al cap d'un any va començar el seu itinerari entre els caputxins i el 12 de febrer de 2022 va fer la professió definitiva. «Vaig saber-m'hi esperat, volgut, cridat per Déu; l'acolliment dels frares i l'acompanyament espiritual que hi vaig rebre em va ajudar a confirmar la vocació». Dissabte 1 de juny fra Òscar rebrà l'ordenació sacerdotal de mans del bisbe de Girona, Octavi Vilà.

Què et va ajudar a fer el pas?

El descobriment de sant Francesc, sobretot amb la lectura de *La saviesa d'un pobre* d'Éloi Leclercq, va fer-ho esclatar tot. Vaig trobar el tresor amagat i no vaig voler deixar-lo escapar. Sant Francesc m'ensenya a viure desacomplexadament i amb senzillesa la fe en Crist, sense impostacions, amb alegria. M'ensenya a viure el do de la fraternitat, en una família que t'és donada per ser signe de la seva presència enmig del món.

Per què creus que pots fer un bon servei com a prevere?

Entenc aquest ministeri com una forma de servei, absolutament immerescuda, que em permetrà de col·laborar amb el Senyor com un canal de la seva gràcia i ajudar-lo en allò que de més essencial té la missió encomanada: ser ferment de comunió. Espero sobretot no obstaculitzar la seva obra salvadora, sinó ajudar-lo a fer-se present, viu com és, en la vida dels que el cerquen.

Què aporta la vida religiosa a la societat actual?

La vida religiosa té molt a oferir a la nostra societat: sobretot estem cridats a ser testimonis d'esperança en els nostres entorns. Coneixem molt bé els deserts existencials que nien en el cor de la gent, el despistament general que hi ha, les solucions narcotitzants en què la gent es refugia o la desesperació i el dolor en què molts viuen. Es tracta de caminar plegats per fer visible la bellesa del rostre de Crist en el món.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

L'agraïment com a manera de fer

Cada època té les seves ombres: allò que no es parla o s'ignora o se silencia. Una de les ombres del nostre moment és l'agraïment, i no només com a paraula sinó com a actitud vital. Sovint es trivialitza l'agraïment i es redueix a un ús social com a ritual o com a formalisme que no respon a cap convicció profunda. L'agraïment és primordialment una actitud davant la vida. Més que una paraula és un gest, una manera de fer. L'agraïment suposa un reconeixement de l'altre. Només es pot viure l'agraïment quan s'és capaç de comprendre, d'acceptar, d'assumir l'altre i les seves limitacions, els seus encerts i les seves errades. Només pot viure l'agraïment aquell que no centra en si mateix la seva vida.

L'agraïment no es recolza en l'èxit, sinó en la convicció. Una persona que viu en funció de l'èxit no pot ser agraïda. L'agraïment només és possible en aquell que viu des de les pròpies conviccions, des d'allò que comparteix amb els altres, que el mou, el nodreix, el fa anar més enllà del present sigui quin sigui. L'agraïment només és possible si la persona se sent mem-

bre d'una comunitat, d'un poble, d'un grup. És a dir, si un sap reconèixer que tot el que és i va fent li arriba a través dels altres i ho assoleix al costat dels altres.

Agraïment respecte què? El punt de referència més radical per a l'agraïment no són els objectes —donats o rebuts—, al capdavant controlables, sinó la vida i els altres, que ens són donats sense que depenguin de nosaltres i escapen al nostre control. L'agraïment és l'actitud humana que correspon al fet que viure humanament no és donar i rebre sinó viure el gest de donar-se i acollir. Ambdós desemboquen sempre en una actitud joiosa i agraïda.

En darrer terme la fe només suscita agraïment: perquè no rebem el do de Déu en funció dels nostres mèrits i capacitats sinó a partir del seu amor. Aquest amor no té altra correspondència que l'agraïment que, per això mateix, ens fa menys autosuficients i dependents: ens fa més lliures, en definitiva, més disposats a estimar i servir. Ens diu l'Escriptura: «Doneu gràcies en tota ocasió. Això és el que vol Déu de vosaltres en Jesucrist» (1Te 5,18).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Madre de Dios y Madre nuestra

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En la memoria de la Virgen del Rosario, el Santo Padre recibió en audiencia a los miembros de la Cofradía de la «Mare de Déu de Montserrat», quienes organizaron una peregrinación a Roma para festejar los 800 años de su fundación. El Papa agradeció a todos la visita insertada en el peregrinaje: «Precisamente ustedes vinieron como peregrinos a Roma para celebrar, dar gracias al Señor por esa presencia de María tan cercana que, desde hace 800 años, los acompaña en el camino de la vida cristiana.»

Las palabras del Papa nos abren al amor que el Señor nos tiene, «viendo a María uno entiende la cercanía de Dios, la compasión de Dios en una Madre y la ternura de Dios».

El Papa al hablar de la celebración a nuestra Señora, explicaba la cercanía y la ternura de Dios. Él se encuentra con su pueblo, Él no nos deja solos, y Él nos ha dado una Madre que nos cuida y acompaña. Celebrar a María «es celebrar la cercanía de Dios porque el estilo de Dios es cercanía, compasión y ternura».

El cardenal Omella, en el transcurso de esta peregrinación, impulsó a mirar a María, «os invito, me invito a mí mismo —dijo— a contemplar a nuestra Patrona la Madre de Dios, bajo la advocación de Montserrat». Pidamos a María que nos mire con sus ojos misericordiosos y nos ayude a hacer lo que Jesús nos dice. La «Moreneta» es la «Madre de Dios», es nuestra Madre y es la «Reina y Señora de todo lo creado».

Lectures de la missa diària i santoral

29. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [1Jn 1,5-2,2 / SI 102 / Mt 11,25-30]. Santa Caterina de Sena (1347-1380), vg. terciària dominica, dra. de l'Església i copatrona d'Europa. Sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat; sant Robert, prev. cistercenc.

30. □ Dimarts [Ac 14,19-28 / SI 144 / Jn 14,27-31a]. Sant Pius V (1504-1572), papa (1566, dominicà). Sant Josep-Benet Cottolengo, prev., fund.; sants Amador, Pere i Lluís, mrs. a Còrdova; sant Indaleci, bisbe; santa Sofia, vg. i mr.

1. □ Dimecres [Ac 15,1-6 / SI 121 / Jn 15,1-8]. Sant Josep, obrer. Sant Jeremies, profeta (s. VII-VI aC); sant Orenç, bisbe; sant Teodard, bisbe; sant Segimon, mr.; santa Grata, viuda; sant Aniol, sotsdiaca i mr.; sant Ricard Pampuri, rel. hospitalari.

2. □ Dijous [Ac 15,7-21 / SI 95 / Jn 15,9-11]. Mare de Déu d'Araceli; sant Atanasi (295-373), bisbe d'Alexandria i dr. de l'Església; sant Segon, bisbe i mr.; santa Zoa, mare de família, mr.

3. ■ Divendres [1Co 15,1-8 / SI 18 / Jn 14,6-14]. Sant Felip (de Betsaida) i sant Jaume (anomenat el Menor, parent de Jesús, bisbe de Jerusalem, †62), apòstols. Trobament de la santa Creu; santa Antonina, vg. i mr.; sant Alexandre I, papa i mr.

4. □ Dissabte [Ac 16,1-10 / SI 99 / Jn 15,18-21]. Sant Silvà, bisbe i mr.; sant Florià, mr.; sant Gotard, bisbe; sant Pelegrí Laziosi, rel. servita; sant Josep Maria Rubio, prev.

5. □ † Diumenge vinent, diumenge VI de Pasqua (lit. hores: 2a setm.) [Ac 10,25-26.34-35.44-48 / SI 97 / 1Jn 4,7-10 / Jn 15,9-17]. Sant Àngel de Sicília, prev. carmelità; sant Amador, prev. i mr.; sant Martí de Finjosa, bisbe; santa Irene, vg. i mr. (304), a Tessalònica.

Intencions del Sant Pare per al mes de maig

Preguem perquè les religioses, els religiosos i els seminaristes creixin en el seu camí vocacional a través d'una formació humana, pastoral, espiritual i comunitària que els porti a ser testimonis creïbles de l'Evangeli.

DIUMENGE V DE PASQUA

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 9,26-31)

En aquell temps, Saule arribà a Jerusalem, i allà intentava incorporar-se als creients, però ells no creien que s'hagués convertit, i tots el defugien. Llavors Bernabé el prengué pel seu compte, el presentà als apòstols, i els contà com, pel camí, el Senyor se li havia aparegut i li havia parlat, i amb quina valentia havia predicat a Damasc el nom de Jesús. Des d'aquell moment convivia amb ells a Jerusalem amb tota llibertat, predicava amb valentia el nom del Senyor, conversant i discutint amb els jueus de llengua grega. Aquests es proposaren de matar-lo, però els germans, que ho saberen, l'acompanyaren a Cesarea i el feren marxar a Tars. L'Església vivia en pau per tot Judea, Galilea i Samària. Així creixia, s'anava edificant, i vivia constantment a la presència del Senyor, confortada per l'Esperit Sant.

Salm responsorial (21)

R. *En el Senyor s'inspirarà el meu himne el dia del gran aplec.*

Davant dels fidels oferiré els sacrificis promesos. / En menjaran els humils fins a saciar-se, / lloaran el Senyor els qui sincerament el busquen, / i diran: «Vi-viu per molts anys». R.

Ho tindran present i es convertiran al Senyor / tots els països de la terra; / es prosternaran davant seu / gent de totes les nacions. / Fins les cendres de les tombes l'adoraran, / s'agenollaran davant seu els qui dormen a la pols. R.

Serà per a ell la vida que em dona, / els meus descendents li seran fidels. / Parlaran del Senyor a les generacions que vindran, / i anunciaran els seus favors als qui naixeran després, / i els diran: «El Senyor ha fet tot això». R.

Lectura de la primera carta de sant Joan

(1Jn 3,18-24)

Fillet, que el nostre amor no sigui només de frases i paraules, sinó de fets i de veritat. Llavors coneixem que ens mou la veritat i la nostra consciència es mantindrà en pau davant de Déu. Perquè si la nostra consciència ens acusa, pensem que Déu és més gran que la consciència, i que ell ho sap tot.

Estimats, si la consciència no ens acusa, podem acostar-nos a Déu amb tota confiança, i obtindrem el que li demanem, perquè complim el que ens mana i fem allò que és del seu grat.

El seu manament és que creguem en el seu Fill Jesucrist i que ens estimem els uns als altres tal com ens ho té manat. Si complim els seus manaments, ell està en nosaltres i nosaltres en ell. I, per l'Esperit que ens ha donat, coneixem que ell està en nosaltres.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan

(Jn 15,1-8)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo soc el cep veritable, i el meu Pare és el vinyater. La sarment que no dona fruit en mi, el Pare la talla, i la que dona fruit, l'esporga i la neteja perquè encara en doni més. Vosaltres ja sou nets gràcies al missatge que us he anunciat. Estigueu en mi i jo en vosaltres. Així com la sarment, si no està en el cep, no pot donar fruit, tampoc vosaltres no podeu donar fruit si no esteu en mi. Jo soc el cep, i vosaltres, les sarments. Qui està en mi i jo en ell dona molt de fruit, perquè sense mi, no podríeu fer res. Si algú se separa de mi, és llançat fora, com ho fan amb les sarments, i s'asseca. Les sarments, un cop seques, les recullen, les tiren al foc i cremen. Si us quedeu en mi, i el que jo us he dit queda en vosaltres, podreu demanar tot el que desitgeu, i ho tindreu. La glòria del meu Pare és que vosaltres doneu molt de fruit i sigueu deixebles meus».

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles

(Hch 9,26-31)

En aquellos días, llegado Pablo a Jerusalén, trataba de juntarse con los discípulos, pero todos le tenían miedo, porque no se fiaban de que fuera discípulo. Entonces Bernabé, tomándolo consigo, lo presentó a los apóstoles y él les contó cómo había visto al Señor en el camino, lo que le había dicho y cómo en Damasco había actuado valientemente en el nombre de Jesús. Saulo se quedó con ellos y se movía con libertad en Jerusalén, actuando valientemente en el nombre del Señor. Hablaba y discutía también con los helenistas, que se propusieron matarlo. Al enterarse los hermanos, lo bajaron a Cesarea y lo enviaron a Tarso. La Iglesia gozaba de paz en toda Judea, Galilea y Samaría. Se iba construyendo y progresaba en el temor del Señor, y se multiplicaba con el consuelo del Espíritu Santo.

Salmo responsorial (21)

R. *El Señor es mi alabanza en la gran asamblea.*

Cumpliré mis votos delante de sus fieles. / Los desvalidos comerán hasta saciarse, / alabarán al Señor los que lo buscan. / ¡Viva su corazón por siempre! R.

Lo recordarán y volverán al Señor / hasta de los confines del orbe; / en su presencia se postrarán / las familias de los pueblos. / Ante él se postrarán los que duermen en la tierra, / ante él se inclinarán los que bajan al polvo. R.

Mi descendencia lo servirá; / hablarán del Señor a la generación futura, / contarán su justicia al pueblo que ha de nacer: / «Todo lo que hizo el Señor». R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Juan

(1Jn 3,18-24)

Hijos míos, no amemos de palabra y de boca, sino de verdad y con obras. En esto conoceremos que somos de la verdad y tranquilizaremos nuestro corazón ante él, en caso de que nos condene nuestro corazón, pues Dios es mayor que nuestro corazón y lo conoce todo. Queridos, si el corazón no nos condena, tenemos plena confianza ante Dios. Cuanto pidamos lo recibimos de él, porque guardamos sus mandamientos y hacemos lo que le agrada.

Y este es su mandamiento: que creamos en el nombre de su Hijo, Jesucristo, y que nos amemos unos a otros, tal como nos lo mandó. Quien guarda sus mandamientos permanece en Dios, y Dios en él; en esto conocemos que permanece en nosotros: por el Espíritu que nos dio.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan

(Jn 15,1-8)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Yo soy la verdadera vid, y mi Padre es el labrador. A todo sarmiento que no da fruto en mí lo arranca, y a todo el que da fruto lo poda, para que dé más fruto. Vosotros ya estáis limpios por la palabra que os he hablado; permaneced en mí, y yo en vosotros. Como el sarmiento no puede dar fruto por sí, si no permanece en la vid, así tampoco vosotros, si no permanecéis en mí. Yo soy la vid, vosotros los sarmientos; el que permanece en mí y yo en él, ese da fruto abundante; porque sin mí no podéis hacer nada. Al que no permanece en mí lo tiran fuera, como el sarmiento, y se seca; luego los recogen y los echan al fuego, y arden. Si permanecéis en mí y mis palabras permanecen en vosotros, pedid lo que deseáis, y se realizará. Con esto recibe gloria mi Padre, con que deis fruto abundante; así seréis discípulos míos».

COMENTARI

Hem d'estar ben connectats amb el Senyor

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Hem d'estar ben connectats amb el Senyor i recordar que no és el mateix sentir una comunicació, que escoltar-la. No és el mateix deixar que facin soroll al teu costat, que experimentar que el que veus i escoltes t'afecti i t'impacti interiorment en la teva memòria, sensibilitat i vida.

I si això ens passa amb els aparells físics i tecnològics, més ens pot passar en les qüestions que ens poden afectar internament i en la vida espiritual.

Constantment hem de vigilar i seleccionar, per poc que ens sigui possible, el que desitgem que influeixi en la nostra vida, en el nostre interior i fins i tot en el que és exterior. Tot el que veiem i sentim en l'exterior i en nosaltres mateixos, ens pot ajudar o perjudicar. Tot ens pot condicionar d'una o altra manera: el que escoltem, el que veiem, el que llegim, el que d'alguna manera entra pels nostres sentits i les capacitats de la nostra pròpia vida. El que fem i el que ens fan, tot ens afecta.

Per altra part, ens cal estar ben connectats, ben informats, ben relacionats amb tot el que ens ha de resultar favorable i ens ajudi a créixer i a millorar com a persones i com a cristians. Perquè ho entenguem ben clar, Jesús posa «La paràbola del cep d'una vinya».

Que bonica és una vinya, quan tots els seus ceps estan ben carregats de grans penjolls de raïms. En el país de Jesús i en el seu temps hi havia moltes vinyes, i aquest fet suscita una bona imatge que ja trobem en el profeta Isaïes.

Jesús ens diu: «jo soc el cep i vosaltres les sarments»; «estigueu en mi i jo en vosaltres»; «sense mi no podríeu fer res». També ens diu que Déu Pare és el vinyater que esporga i neteja les sarments perquè donin bon fruit.

Ens cal estar ben units, ben connectats amb el «cep» que és Jesús. Així el nostre amor no serà només de frases i paraules, sinó de fets i de veritat. Ben units a Jesucrist, com les sarments que donen bons fruits al cep, complirem els seus manaments i ens estimarem els uns als altres (com hem escoltat a la 1a carta de sant Joan).

«La glòria de Déu Pare (el vinyater), és que vosaltres doneu molt de fruit i sigueu deixebles meus», diu Jesús.

ACTIVITATS DEL SR. CARDENAL

Reunió del Dicasteri per als Bisbes.

El proper dijous, 2 de maig, l'arquebisbe de Barcelona, el cardenal Joan Josep Omella, assistirà a una nova trobada, a Roma.

Trobada de referents i pares sinodals.

El proper dissabte, 4 de maig, el cardenal Omella participarà en aquesta trobada que se celebrarà a Madrid.

AGENDA

Església de Sant Gaietà - P.P. Teatins.

El proper diumenge, 28 d'abril, a les 17.30 h, concert de piano a càrrec d'Isaac Tardido, Arnau Luengo i Laia Farrés. Interpretaran obres de Bach, Mozart, Chopin, entre d'altres. Aportació voluntària a favor de la «Fundación Manos Providentes».

Capella de Nostra Senyora de l'Esperança.

Els diumenges 5, 12, 19 i 26 de maig, a les 19 h, vespres de música i esperit, amb Bernat Bailbé a l'orgue. (c/ de la Palma de sant Just, 2).

III Jornades Internacionals de Patrimoni musical.

El 8, 9 i 10 de maig, acadèmics i investigadors de renom reflexionaran sobre la relació entre la

música urbana i els entorns urbans i religiosos, explorant les dimensions socials, culturals i artístiques de la música en aquests contextos. Aquest esdeveniment està organitzat per la Universitat de Barcelona, en col·laboració amb la IMF-CSIC, l'Arquebisbat de Barcelona i l'Oratori de Sant Felip Neri.

Confirmacions a la parròquia de la Mare de Déu dels Àngels.

El proper divendres, 31 de maig, a les 19.30 h, Mons. Javier Vilanova i Pellisa, bisbe auxiliar de Barcelona, administrerà el sagrament de la confirmació a un grup de joves i adults. (c/ Balmes, 78).

Trobada final de curs de Vida Creixent.

El proper dissabte, 8 de juny, a les

11 h, el frare caputxí fra Josep Manuel Vallejo ens parlarà de Jesucrist. A les 12 h, eucaristia a la parròquia de Sant Ignasi. Trobada oberta a tothom. (c/ Provença, 544).

Delegació Terra Santa.

Pelegrinatges per als propers mesos. **Santuari de Medjugorje** (Bòsnia). Del 24 al 29 de juny. Estada a Medjugorje i visita a Mòstar. **Ruta franciscana** (Itàlia). Del 28 de juliol al 4 d'agost. Visitant Roma, Fontecolombo, Greccio, Spoleto, Assís, Laverna i Gubbio. **Ruta de Sant Pau** (Turquia). Del 10 al 19 de setembre. Visitant Adana, Tars, Capadòcia, Iconi, Pamukkale, Hieràpolis, Efes, Estambul, el Bòsfor. Més informació i inscripcions: tels. 932 092 090 - 686 592 905.

Consulta altres actes de l'agenda diocesana

LLIBRES

Vers una Església més sinodal,

de Mons. Francesc Conesa. Aquest llibre de 98 pàgines, editat per l'Editorial Claret, explica en els primers capítols què significa la concepció del Sínode i el mètode de treball que s'ha seguit. Després examina els temes principals que s'hi ha tractat, a partir del

document de síntesi, i ofereix pistes per continuar la reflexió.

Despertar. La música de la cotidia-

no, de Josep Otón.

Aquest llibre de 160 pàgines, editat per l'Editorial Sal Terrae, ens ofereix reflexions escrites en relació de l'esdevenir del temps, de les estacions, de dates senyalades i de notícies. Tot i que no hi falten textos dedicats explícitament a la vida de l'Església, a les festes litúrgiques o a l'espiritualitat, qualsevol esdeveniment ens brinda l'oportunitat de fer una lectura sagrada de la quotidianitat.

Si no lo buscas, no lo encuentras,

de Paolo Scquizzato.

Aquest llibre de 152 pàgines, editat per l'Editorial Paulinas, és una temptativa per ensenyar un possible camí que

ens ajudi a cuidar la nostra ànima i no perdre-la. La pràctica de la meditació és la proposta que ens ofereix Paolo Scquizzato per a la cura del nostre bé més preuat, i per això, a través de les pàgines d'aquest llibre descobrirem l'art de la meditació, seguint un itinerari que ens farà trobar el propi autèntic jo que ens portarà a experimentar la plena llibertat.

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Montserrat, un referente milenario

En el clima alegre del tiempo pascual, en plena primavera, esta semana la sagrada liturgia nos ha invitado a celebrar la fiesta de los dos patronos de Cataluña: san Jorge, patrón secundario, y la Virgen de Montserrat, patrona principal de Cataluña. Ayer tuve la alegría de presidir la celebración de la Eucaristía, con motivo de la solemnidad de la Virgen en el monasterio de Montserrat, acompañado por el Padre Abad, la comunidad de monjes y miles de peregrinos.

La fiesta de la Virgen de Montserrat se celebraba, como todas las festividades marianas, el 8 de septiembre, que es cuando celebramos la fiesta del nacimiento de María. En el año 1881, cuando el papa León XIII la declaró «patrona de todo el principado de Cataluña», se pidió que también tuviera una fiesta propia. En 1914 se decidió que el día de la celebración de nuestra patrona fuera el 27 de abril. Desde entonces, año tras año, rezamos desde el corazón a nuestra patrona con los entrañables versos del Mn. Ja-

cint Verdaguer: «Rosa de abril, morena de la sierra, de Montserrat estrella, iluminad la catalana tierra, guíanos hacia el cielo».

Este año, además, tenemos una noticia muy significativa: el próximo 8 de septiembre comenzará formalmente la celebración del milenario del monasterio de Montserrat. En un tiempo en el que aparentemente todo es efímero, es providencial esta efeméride que nos recuerda la importancia de edificar nuestra vida sobre la roca que es Cristo.

El Padre Abad del monasterio, Manel Gasch i Hurios, en una de sus primeras declaraciones como abad, realizadas a la revista *Serra d'Or* (n. 748), se refirió al Milenario y a la preparación de su celebración. La comunidad de Montserrat lleva años trabajando en la preparación de este evento histórico con la voluntad de ayudarnos a vivirlo con intensidad, dejando que toque nuestros corazones y nuestras almas.

El Padre Abad, en relación con el proyecto del Milenario, ha destacado la importancia de la

evangelización. Asimismo, resalta que Montserrat es una presencia de vida monástica en medio del mundo, una presencia de Jesucristo y de la Virgen María.

Este milenario es una oportunidad para reafirmar los valores del monasterio de Montserrat. En este sentido, hago míos los anhelos del Padre Abad sobre el servicio y la misión del santuario de Montserrat en nuestra sociedad, cuando dice: «A mí me gustaría que fuéramos un referente cristiano, un referente válido con un mensaje de Jesucristo y del Evangelio, que da felicidad y que construye la sociedad».

Queridos hermanos y hermanas, ya veis que no nos faltan motivos de oración ni de acción de gracias. Este domingo, pidamos a santa María, Madre de Dios, bajo la advocación de Montserrat, que nos ayude a hacer el bien, a anunciar a Jesucristo y su Evangelio, a potenciar la comunión y a orar juntos por la tan anhelada paz en el mundo.